Istoria Ascunsă a Versetului Patruzeci – Numărul Șaptesprezece

A doua vaietare — Partea a patra

Jeff Pippenger
2026-06-25

627, 632 și 637

„Cheia” care deschide adâncul este bătălia de la Ninive, împlinită în 627, cu cinci ani înainte ca Mahomed să moară în 632. Cinci ani mai târziu, în 637, forțele musulmane au cucerit capitala Persiei, una dintre cele două mari superputeri care s-au angajat în bătălia de la Ninive. Acest eveniment a schimbat în mod dramatic echilibrul de putere în Orientul Mijlociu. Bătălia de la Ninive din 627 a secătuit puterea Imperiului Persan, iar zece ani mai târziu Imperiul Persan a luat sfârșit.

Umilire — 782

La o sută cincizeci de ani după moartea lui Mohammed, în 632, în cadrul Campaniei Abbaside din 782, armata abbasidă (se spune că număra aproximativ 95.000 de oameni) a lansat o invazie masivă în teritoriul bizantin din Asia Mică (Turcia de astăzi). Ei au înaintat până la Chrysopolis, direct dincolo de Strâmtoarea Bosfor față de Constantinopol — apropiindu-se foarte mult de capitala bizantină. Bizantinii, sub împărăteasa Irina, au suferit o înfrângere gravă. Ca urmare, bizantinii au fost siliți să semneze un armistițiu umilitor pe trei ani, consimțind să plătească un mare tribut anual (aproximativ 70.000–90.000 de dinari de aur) și să predea veșminte de mătase și ostatici. Această campanie a fost una dintre cele mai mari și mai de succes incursiuni abbaside în ținuturile bizantine din cursul secolului al VIII-lea. Ea a evidențiat puterea tot mai mare a Califatului Abbasid și declinul continuu al Imperiului Bizantin.

Cinci luni

În capitolul nouă din Apocalipsa, „cinci luni”, care echivalează cu o sută cincizeci de ani, sunt menționate de două ori: o dată în versetul cinci și din nou în versetul zece.

> Și li s-a dat să nu-i omoare, ci să fie chinuiți cinci luni; iar chinul lor era ca chinul unui scorpion, când lovește pe un om. Și în zilele acelea oamenii vor căuta moartea și n-o vor găsi; și vor dori să moară, iar moartea va fugi de ei. Și înfățișările lăcustelor erau asemenea unor cai pregătiți pentru luptă; și pe capetele lor aveau ca niște cununi asemenea aurului, iar fețele lor erau ca fețele oamenilor. Și aveau păr ca părul femeilor, iar dinții lor erau ca dinții leilor. Și aveau platoșe, ca niște platoșe de fier; iar vuietul aripilor lor era ca vuietul unor care trase de mulți cai alergând la luptă. Și aveau cozi asemenea scorpionilor, și în cozile lor erau bolduri; și puterea lor era să vatăme pe oameni cinci luni. Apocalipsa 9:5–10.

În trâmbița a cincea din Apocalipsa nouă există două perioade profetice distincte de o sută cincizeci de ani. Prima se întinde de la moartea lui Mahomed în 632 până la umilirea împărătesei Irina a Romei de Răsărit în 782. Capitolul nouă identifică într-un mod foarte detaliat ridicarea Islamului. De la unirea triburilor în 606, la bătălia de la Ninive din 627, la moartea lui Mahomed în 632, apoi la înfrângerea Persiei în 637, ridicarea și căderea Islamului sunt urmărite cu grijă în Cuvântul profetic al lui Dumnezeu. Islamul Arabiei este puterea din prima profeție de o sută cincizeci de ani a chinului. Unificarea triburilor de către Mahomed în 606; apoi bătălia „cheie" de la Ninive în 627, urmată de prezicerea de către Mahomed a pieirii atât a Persiei, cât și a Romei în jurul anului 628, apoi până la moartea sa în 632. Aceste date reprezintă o succesiune specifică de evenimente în linia Islamului.

O sută cincizeci de ani după ce Mahomed a murit în 632, baza de putere a islamului s-a mutat din Arabia în Turcia, pe măsură ce împingea Roma de Răsărit până înapoi la Constantinopol. Prima vaietare reprezenta islamul Arabiei, iar a doua vaietare reprezenta islamul Turciei. În cadrul primei vaietări, ambele profeții de timp de o sută cincizeci de ani identifică distincția dintre islamul Arabiei și islamul Turciei, așa cum este reprezentată în distincția aceluiași adevăr dintre prima și a doua vaietare.

Primele o sută cincizeci de ani au început odată cu dispariția Persiei și s-au încheiat cu Roma rămasă încercuită înăuntrul zidurilor Constantinopolului. A doua perioadă de o sută cincizeci de ani a început cu victoria lui Osman (numit și Ottman) la Nicomedia. Victoria otomană de la Nicomedia se referă la Asediul Nicomediei (actualul İzmit, Turcia), care a avut loc din 1333 până în 1337, când sultanul Orhan Gazi (fiul lui Osman I, întemeietorul Beylikului Otoman) a pus sub asediu importantul oraș bizantin Nicomedia. Orașul a rezistat câțiva ani, dar în cele din urmă s-a predat în 1337 din cauza foametei și a lipsei de provizii. Garnizoanei bizantine i s-a îngăduit să plece la Constantinopol. Nicomedia era una dintre ultimele mari fortărețe bizantine din Asia Mică (Anatolia). Căderea ei a pus capăt în mod efectiv stăpânirii bizantine asupra celei mai mari părți a Anatoliei apusene. Această victorie le-a îngăduit otomanilor să-și consolideze puterea în Bitinia și să se extindă mai departe spre Strâmtoarea Bosfor. A fost o etapă majoră către eventuala cucerire otomană a Constantinopolului (care a avut loc peste mai bine de un secol, în 1453). Asediul este adesea privit ca una dintre victoriile-cheie timpurii care au transformat micul beylik otoman într-o putere regională în ascensiune.

Cînd cea de-a doua perioadă de o sută cincizeci de ani din cadrul primei trîmbițe s-a încheiat la 27 iulie 1449, ultimul Constantin a căutat permisiunea sultanului islamic pentru a urca pe tronul Romei de Răsărit, suferind astfel aceeași umilire pe care a suferit-o împărăteasa Irina la sfîrșitul primilor o sută cincizeci de ani ai celor două „cinci luni" din Apocalipsa nouă. Umilirea „împărătesei Irina" și, de asemenea, a „ultimului Constantin" a prefigurat umilirea ulterioară a otomanilor, cînd, la încheierea profeției de timp a celui de-al doilea vai, ei au căutat ocrotire din partea celor patru mari puteri europene împotriva amenințării Egiptului.

Panteonul

Pionierii au înțeles și au învățat corect că expresia „locul sanctuarului său a fost aruncat la pământ” din Daniel 8 cu versetul 11 a fost împlinită de Constantin.

> Da, s-a înălțat pe sine chiar până la Căpetenia oștirii, și prin el jertfa necurmată a fost înlăturată, iar locul sfântului Său locaș a fost doborât.

„Святыней“, обозначенной здесь, был храм Пантеона в городе Риме, а „местом“ того храма был Рим. Рим был „повержен“ Константином, когда он решил перенести столицу своей империи в Константинополь в 330 году. Одиннадцатый стих соотносится с тринадцатой главой Откровения, а второй стих указывает на те же самые события.

> Și fiara pe care am văzut-o era asemenea unui leopard, iar picioarele ei erau ca picioarele unui urs, și gura ei ca gura unui leu; și balaurul i-a dat puterea sa, și scaunul său de domnie, și o mare autoritate.

Draconul a fost Roma păgână, iar Roma păgână și-a transferat „scaunul” autorității sale bisericii romane în anul 330, când a mutat capitala spre răsărit, lăsând astfel un vid de putere de care biserica papală a profitat cu bucurie. Când urmărim linia Romei de Răsărit din anul 330 până în 1453, constatăm că, la începutul profeției despre Roma de Răsărit, cetatea Romei este umilită prin lepădarea Romei de către Constantin. Acea umilire s-a repetat odată cu împărăteasa Irina în 782, la încheierea primilor o sută cincizeci de ani de chin. Ambele acele umiliri au fost repetate de Constantin cel din urmă.

Ascensiuni și căderi neobișnuite

A cincea și a șasea trâmbiță din Apocalipsa nouă oferă detaliile căderii Romei de răsărit, consemnând totodată ridicarea și căderea islamului. Inspirația ne informează să studiem „ridicarea și căderea” împărăției din cărțile lui Daniel și Apocalipsa. Aceste împărății posedă propriile lor caracteristici distincte, asociate cu „ridicările și căderile” lor specifice. Căderea lui Iuda a fost adusă prin trei atacuri asupra Ierusalimului. Evreii au fost duși în Babilon și aveau să se întoarcă sub trei decrete, care aveau să inițieze cei 2.300 de ani ce au condus la sosirea în istorie a celor trei îngeri din 1798 până în 1844. Babilonul a căzut într-o singură noapte. Roma s-a dezintegrat, iar în cadrul dezintegrării ei au fost prezentate două aspecte ale Romei sub localizarea fie a Romei de apus, fie a Romei de răsărit. Ridicarea și căderea imperiului ptolemeic și a imperiului seleucid în prima treime a lui Daniel unsprezece prefigurează ridicarea și căderea Romei papale. Acea mărturie este pur și simplu concluzia istoriei lui Alexandru și a dizolvării Greciei. Spre deosebire de Roma, Grecia s-a împărțit în patru părți care, în cele din urmă, au devenit două. Roma s-a împărțit în răsărit și apus, iar după aceea Roma de apus a fost împărțită profetic în trei, reprezentând tripla guvernare a Romei. În ce privește Roma de răsărit, Constantin și-a împărțit împărăția între cei trei fii ai săi. Este limpede că Roma de apus și Roma de răsărit sunt linii paralele care reprezintă biserica romană și statul roman. Odată cu această împărțire dublă există și o împărțire triplă suplimentară. Grecia a fost patru în doi, Babilonul a fost o singură noapte, Iuda a fost trei atacuri. În cazul islamului, „ridicarea” lor este înfățișată ca o „dezlegare”, iar „căderea” lor este o „restrângere”.

Creșterea lor a început cu Mohammed și au fost ținuți în frâu la 11 august 1840. Au fost eliberați și imediat ținuți în frâu la 11 septembrie. Au fost recent eliberați la 7 octombrie 2023 și de atunci au fost ținuți în frâu în Gaza. Islamul va fi eliberat din nou pentru a marca ridicarea chipului fiarei. Linia istoriei profetice islamice, care este reprezentată în capitolele nouă până la unsprezece din cartea Apocalipsa, identifică istoria profetică a Islamului celei de-a treia vai. „Istoria profetică a Islamului celei de-a treia vai" este de asemenea reprezentată de al șaptelea și, totodată, de al treilea înger. Al treilea înger a sosit la 22 octombrie 1844, când al șaptelea înger a început să sune. Al treilea înger și a treia vai au intrat în istoria profetică la 11 septembrie. De la 11 septembrie și până la legea duminicală, istoria profetică a primei și celei de-a doua vai s-a repetat și încă se repetă.

„Cheia" bătăliei de la Ninive aduce două puteri, Roma și Persia, într-o legătură directă și inseparabilă cu islamul. Ninive identifică mai clar decât orice alt pasaj al Scripturii declinul progresiv atât al Romei apusene, cât și al Romei răsăritene.

Irod este un simbol al balaurului; el reprezenta Roma. Balaurul de la sfârșitul lumii este Națiunile Unite. La legea duminicală, a șasea împărăție cade, a șaptea începe, dar își dau împărăția celei de-a opta împărății chiar la propria lor petrecere de aniversare. A șaptea împărăție tocmai s-a născut și este imediat de acord să-și dea împărăția desfrânatei Babilonului pentru un ceas, așa cum este prefigurat de Irod, care i-a promis Salomeei până la jumătate din împărăția sa.

În chiar locul în care cade Statele Unite, se naște Națiunile Unite și este pusă în aplicare unirea întreită. Irod este balaurul, iar Irodiada este papalitatea, iar Statele Unite sunt Salomeea. Irod se afla într-o alianță matrimonială nelegiuită, căci era căsătorit cu soția fratelui său, iar la nivel profetic se afla într-o relație incestuoasă cu Salomeea, deoarece este limpede că o poftea în timp ce ea dansa. Balaurul are legături atât cu mama, cât și cu fiica. Este important să se vadă aceasta atunci când se stabilește că Roma apuseană și Roma răsăriteană reprezintă, respectiv, meșteșugul bisericesc și meșteșugul politic. Roma, al patrulea regat al profeției biblice, a așezat papalitatea pe tron din punct de vedere profetic, iar făcând astfel a prefigurat Statele Unite, care vor așeza din nou papalitatea pe tron.

Declinul progresiv al Romei occidentale, din 330 până în 476, reprezintă declinul progresiv al Statelor Unite, din 1798 până la legea duminicală. Anul „330" și anul „1798" sunt amândouă repere profetice numite „vremea hotărâtă" sau „vremea sfârșitului" în cartea lui Daniel. Anul 330 marchează începuturile Romei occidentale și orientale. Sfârșitul amândurora este umilirea conducătorului roman, după cum Constantin a umilit cetatea Romei la început. Anul 476 a fost sfârșitul unei perioade profetice care arată cum prestigioasa structură politică a Romei s-a dezintegrat în trei pași. O perioadă care a început cu respingerea cetății în 330 a fost urmată de umilirea întregii lor structuri politice — glorioasa lor republică, care fusese principalul motiv de laudă al Romei antice, a fost desfăcută bucată cu bucată — și a ajuns în cele din urmă la anul 476, când nu avea să mai existe niciodată peste Roma un conducător provenit dintr-o veritabilă linie de sânge romană. Două linii ale Romei care încep în anul 330, iar pasajul în care aceste două linii sunt prezentate, include de asemenea două linii profetice de cinci luni. Linia Romei occidentale începe și se încheie cu o umilire progresivă. Linia Romei orientale începe și se încheie cu o umilire progresivă în 1449, când Constantin cel din urmă a cerut permisiunea de a domni.

Ena od petmesečnih dob vodi do konca arabskega islama kot središča prerokbe in do začetka turškega islama leta 782. Tega dne je cesarica Irena ponižana, v skladu s ponižanjem zadnjega Konstantina ob koncu drugega petmesečnega prerokovanja. Dve petmesečni prerokovanji znotraj ene pripovedi petnajstih vrstic. Eno prikazuje zgodovino islama Arabije, drugo islam Turčije. Obe se skleneta s ponižanjem vzhodnega Rima. Sklep ene od prerokb se je izpolnil s ponižanjem ženske, drugi pa s ponižanjem moškega. Vrstica na vrstico prepoznavata ponižanje cerkve in države vzhodnega Rima. Obe ponižanji povzroči islam prvega gorja. Ponižanje zadnjega Konstantina leta 1449 začenja štiriletno obdobje, ki se konča leta 1453, s padcem obzidja Konstantinopla. Leto 1449 predstavlja ponižanje, leto 1453 pa padejo zidovi in kraljestvo se konča.

Moartea lui Mohammed

Jedno od dvaju razdoblja od pet mjeseci započinje smrću Muhameda, koji je u jedanaestom retku označen kao „kralj koji bijaše nad njima“.

> Și aveau peste ele un împărat, pe îngerul adâncului, al cărui nume, în limba ebraică, este Abaddon, iar în limba greacă are numele Apollyon.

Regele peste ei era Mohammed, căci el este identificat în versetul întâi, deci nu este vreo altă figură islamică; el este Mohammed, regele, iar un rege este o împărăție, iar Islamul este împărăția lui Mohammed.

> Și al cincilea înger a sunat din trâmbiță și am văzut o stea căzută din cer pe pământ; și i s-a dat cheia fântânii adâncului. Și a deschis fântâna adâncului; și din fântână s-a ridicat un fum, ca fumul unui cuptor mare; și soarele și văzduhul s-au întunecat din pricina fumului fântânii. Și din fum au ieșit pe pământ lăcuste; și li s-a dat putere, așa cum au putere scorpionii pământului. Apocalipsa 9:1–3.

Repetarea primei și a celei de-a doua vai în cadrul celei de-a treia vai este paralelă cu repetarea primului și a celui de-al doilea înger în cadrul celui de-al treilea înger. Lui Mahomed, împăratul, i s-a dat cheia pentru a deschide adâncul, iar 11 septembrie identifică momentul în care al treilea înger este împuternicit. Hristos, ca îngerul cel puternic, a coborât atunci când prima lovitură a lui Balaam a sosit în istoria profetică. Apoi adâncul s-a deschis, iar islamul a devenit din nou un subiect al istoriei lumii. Hristos Și-a condus apoi poporul înapoi la vechile cărări ale lui Ieremia, iar mesajul celei de-a treia vai și al celui de-al treilea înger a început să fie vestit. În 2015, Trump și-a anunțat intenția de a candida la președinție, stârnind astfel puterile globaliste ale balaurului, iar adâncul a eliberat apoi ateismul care, în cele din urmă, l-a ucis pe Trump pe ulițele Sodomei și Egiptului. La legea duminicală, fiara care este a opta și care este dintre cele șapte se va ridica din adânc. Începutul timpului sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii și sfârșitul lui identifică ridicarea unei puteri a adâncului.

> Fiara pe care ai văzut-o era, și nu mai este; și se va ridica din adânc și va merge la pieire; iar cei ce locuiesc pe pământ se vor mira, ale căror nume n-au fost scrise în cartea vieții de la întemeierea lumii, când vor privi fiara care era, și nu mai este, și totuși este. Apocalipsa 17:8

Islamul este cheia care a deschis adâncul fără fund la 11 septembrie și care deschide adâncul fără fund la legea duminicală. În mijlocul timpului sigilării, fiara-balaur a globalismului a ieșit, de asemenea, din adâncul fără fund.

> Și când își vor fi sfârșit mărturia, fiara care se ridică din adânc va face război împotriva lor, îi va birui și îi va omorî. Apocalipsa 11:7.

चाबी, जो अथाह गड्ढे से उत्पन्न होने वाली एक शक्ति के सभी तीन मार्गचिह्नों को खोलती है, इस्लाम के राज्य के राजा मुहम्मद को दी गई थी। 627 में नीनवेह का युद्ध दो शक्तियों के बीच एक युद्ध का प्रतिनिधित्व करता था, जिसने दोनों युद्धरत पक्षों की सामर्थ्य को क्षीण कर दिया, और इस प्रकार इस्लाम को शीघ्रता से सत्ता में उदित होने का अवसर मिला। 9/11 को वह चाबी घुमाई गई और इस्लाम का उदय आरम्भ हुआ, यद्यपि उसके थोड़े ही समय बाद उसे रोक दिया गया। नीनवेह के युद्ध का प्रतिरूप 9/11 पर प्रकट हुआ, क्योंकि वहाँ इस्लाम का उदय उसी समय आरम्भ हुआ जब वह शक्तिशाली स्वर्गदूत पृथ्वी को अपनी महिमा से प्रकाशित करने के लिए उतरा, और वह तारा भी, जिसका अर्थ संदेशवाहक है, स्वर्ग से गिरा। नीनवेह के युद्ध का प्रतिरूप अन्त में भी प्रकट होता है, जब रविवार का विधान आता है और अंधकार युगों की दूसरी अवधि आरम्भ होती है, क्योंकि इस्लामी धर्म का धुआँ सूर्य को अन्धकारमय कर देता है।

Exeter

Legea duminicală este prefigurată atunci când solia strigătului de la miezul nopții ajunge la adunarea de tabără din Exeter. Atunci încep mișcările finale ale ridicării chipului fiarei. Formarea, sau ridicarea chipului, a început la 9/11, însă la încheierea perioadei, perioada proclamării strigătului de la miezul nopții este, de asemenea, un fractal al întregii perioade a formării chipului, care a început la 9/11. Începutul reprezintă sfârșitul. Prima nenorocire îl prefigurează pe al treilea vai, după cum primul înger îl prefigurează pe al treilea înger. Bătălia de la Ninive, la sfârșitul timpului de sigilare, identifică bătălia de la Ninive de la început. Bătălia de la Ninive de la legea duminicală este sfârșitul timpului de sigilare care a început la 9/11, însă este, de asemenea, sfârșitul perioadei proclamării strigătului de la miezul nopții. Prin urmare, bătălia de la Ninive este prefigurată la începutul proclamării strigătului de la miezul nopții, ceea ce identifică pașii finali în formarea chipului fiarei în Statele Unite, iar la legea duminicală începe începutul formării chipului fiarei în lume. Ninive este cheia care aliniază diferitele linii care își găsesc împlinirea desăvârșită în istoria ascunsă a versetului patruzeci.

Vom continua mai departe în articolul următor.